

med Hensyn til Formue- og Leilighedsstat betragte een Person som domicilieret paa to Steder og lade ham udrede Formue- og Leilighedsstat paa begge disse Steder. Det Urigtige derved fremtræder efter min Mening væsentlig deri, at man paa denne Raade maa komme til det, man ellers hidtil har erkjendt for at være urigtigt, nemlig at foretage Efterligninger i Narets Løb. Ved Narets Begyndelse, naar Skatten lignes, bliver den enkelte Persons hele Formuesevne taget i Betragtning, for at bestemme, hvilket Beløb han for hele Naret skal udrede som Formue- og Leilighedsstat i den Commune, hvori han da boer, og det forekommer mig aldeles urigtigt, at en Commune, som allerede har sine aarlige Statteligninger særde, skal være berettiget til, fordi en saadan Person i Narets Løb flytter dertil, at foretage en Efterligning, for at optage ham med blandt dem, der skulle svare Stat efter Formue og Leilighed. Nu vil man maaskee sige: En Person kan godt have Domicil paa to Steder; ja, det er vel muligt, men han kan ikke paa eengang for det hele Nare beskattes paa to Steder. Der er f. Ex. i Valglovens § 6 en Bestemmelse, som viser, hvorledes man skal kunne komme ud af Forlegenheden, naar en Person afvejlende opholder sig paa to Steder, idet den siger, at han selv bestemmer, hvor han vil have Domicil; han bestemmer i det nævnte Tilfælde, hvor han vil udøve sin Valgret, og jeg troer, at man, hvis man ikke consequent vil komme til Efterligninger i Narets Løb, maa holde paa, at en Mand kun skal udrede Stat af Formue og Leilighed paa det Sted, hvor han selv angiver sit Domicil at være, eller hvor det ved en Betragtning af hele hans Virksomhed, hans Næringsdrift osv. viser sig, at det maa antages at være. Dette er imidlertid en Betragtning, som jeg ingenlunde skal gjøre gjældende mod den Sædvane, som her finder Sted; findes det, at der efter de stedlige Forhold, der her gjøre

sig gjældende, er Anledning i Hovedstaden og dens Omegn at fastholde, at der svares Formue- og Leilighedsstat paa to Steder, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig det, men med Hensyn til det, jeg ved Udcastets Forelæggelse udtalte, har jeg troet at burde gjøre en Bemærkning om det efter min Mening principmæssig Urigtige, der er i paa to Steder at ansætte en Person i Formue- og Leilighedsstat for hele Naret.

Scherfig: Foranlediget af den ærede Indenrigsministers Udtalelser, da han forelagde dette Lovudkast, navnlig om, at de 63,000 Rd. ligesaa godt kunde lignes i Forbindelse med de øvrige Afgifter som en Bystat, saaledes at man aldeles opgav at ligne paa Næringen, vil jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at vi i de her omdeelte Forhandlinger, der ere førte i Communalbestyrelsen, finde et Minoritetsvotum, der gaaer i samme Retning, idet nemlig i Borgerræpræsentationen 12 mod 16 have udtalt sig derhen, at de have erklæret sig mod den af Fleertallet tagne Beslutning om Bibeholdelsen af en Afgift paa Næringen, og derimod have stemt for en fuldstændig Ophævelse af Næringskatten saaledes, at der til Dækning af Stabens Udgifter, som ikke afholdes af særskilte Skatter, og til hvilke ingen andre Resourcer have, udredes en almindelig Bystat. Da jeg nu i Et og Alt samstemmer med dette Minoritetsvotum, kunde jeg for mit Vedkommende meget have ønsket, at en ny Lov var bleven fremlagt, og i ethvert Tilfælde vilde jeg tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det dog ikke var rigtigt, at der, før vi gaae videre i Sagen, blev nedsat et Udvalg til at behandle Lovudkastet, idet jeg nemlig antager, at der i alle de Forhandlinger, som ere førte om denne Sag, maa være tilstrækkeligt Materiale til at udarbejde en derhen hørende Lov.